

Yeni Program

Türkiye Komünist Partisi yeni Program taslağını tartışmaya açıyor. Tartışmaya açılan program taslağı program komisyonunda ve geçici merkezi organlarda tartışılarak yayınlanan halini aldı. Dolayısıyla tartışmaya açılan beşinci revizyondur.

Siyasi partilerin programları herşey demek değildir. En güzel ve en doğru programı hazırlasanız da, eğer pratikte, eylemde, günlük mücadeleler içinde onun gereklerini yerine getiremiyorsanız, havada kalır. Ancak programın siyasi partiler, özellikle Komünist Partileri açısından temel özellikleri vardır.

En başta, partiye üye alımında her aday üye parti programı ve parti tüzüğünü kabul ettiğini, bu uğurda mücadele edeceğini beyan eder. Bu uğurda mücadele eder, işkenceleri, ölümü ve yenilgileri göze alır. Aynı zamanda zaferler ve başarılar da parti üyesinin program temelinde şekillendirdiği mücadelenin eseridir. İkincisi, program, partinin kişiliğidir, karakteridir, bilgisidir, deneyimidir, ilkeleridir, hedefleridir. Parti siyasi rotasını programına göre çizer. Parti kendini programına göre tarif eder. Kitleler de partiyi programına göre tanır, değerlendirir ve bunun sonucunda partiye yaklaşır veya uzaklaşır.

Partimiz, program taslağını hem partinin gövdesinde, parti örgütlerinde ve yoldaşlarımız arasında tartışmaya açıyor, hem de partimize sempati duyan parti dostu arkadaşlarımızın da görüşünü almak istiyor. Kuşkusuz ki "eski" yoldaşlarımızdan da ilgileri oranında görüş ve düşüncelerini bekliyoruz. Bunun ötesinde, partimizin dışında, aynı amaç için mücadele eden dost örgütlerin, partilerin, yayınların, sivil toplum kuruluşlarının, demokratik kitle örgütlerinin, sendikaların, kurumsal veya üye ve yöneticilerin, aydın ve sanatçılarımızın, basın emekçilerimizin, bireysel katkılarını memnuniyetle karşılıyor. Bu amaçla program taslağını ATILIM'ın eki olarak yayınlıyor ve web sitesinde de www.tkp-online.org adresinde yayınlıyor. Herşeyden önce sınıfımızın mensuplarından, işçilerden, gençler ve kadınlardan, Türk, Kürt, Alevi, Rum, Gürcü, Laz, Boşnak, Arnavut, Çerkez, Ezidi, Musevi, Ermeni, Süryani yoldaşlarımızdan yapıcı eleştiri ve katkılarını bekliyoruz.

Yazmak zorumuza gidiyorsa "akıllı telefon" teknolojisini kullanarak ses kaydı oluşturup, o kaydı email adresimize ulaştırabilirsiniz. Tüm görüş, öneri ve katkılarınızı tkp.bilgi@googlemail.com adresine iletebilirsiniz. Yollayacağınız tüm iletilerin hassasiyetle dikkate alınacağına ve değerlendirileceğine, uygun görülmeyen görüşlerin ise ya email yoluyla, ya da kaleme alınacak yazıların içeriğinde yanıtlanacağına emin olabilirsiniz.

Tüm parti üyelerimize, yandaş, sempatan ve parti dostlarımıza bu tartışma sürecinde başarılar diliyoruz. Rastgele!

Bildiri

1 MAYIS BİRLİK - MÜCADELE - DAYANIŞMA

Türkiye İşçi Sınıfı 1 Mayıs'ı mücadeleler ve direnişler ortamında karşılıyor. Metal, tekstil, enerji, sağlık ve inşaat işkollarında direnişler sürüyor. BEDAŞ, GREİF, HEY Tekstil, KAZOVA, TOKİ Şantiye direnişleri, YATAĞAN Nükleer Santrale karşı direnen işçiler bu yıl 1 Mayıs'a damgasını vuracaklar. Türkiye Komünist Partisi, herşeyden önce direnişteki işçileri selamlıyor ve bu direnişler ile tam dayanışma içinde olduğunu açıklıyor.

AKP Hükümetinin 1 Mayıs'ı, Taksim 1 Mayıs Alanında kutlamasını yasaklaması, burjuvazinin, egemen sınıfların, işçi sınıfı karşısındaki zayıflığının işaretidir. İktidar olabilirler, hükümet olabilirler, paralara, kasalara, orduya, polise, istihbarata, mahkemelere sahip olabilirler, ancak suçlu olduklarını da biliyorlar. İşçi sınıfının, yoksul emekçilerin sırtından, sömürerek, ezerek elde ettikleri haksız kazançların, bir gün donup onları vuracağını çok iyi biliyorlar. Serveti üreten işçi sınıfıdır, yoksul emekçi halklardır. Hiç kimse bu haksız kazancı kendi çıkarı için, gücüne güç katmak için kullanamaz. Burjuvazi, AKP Hükümeti, Türkiye Cumhuriyeti Devleti, bundan dolayı korkuyor. 1 Mayıs kutlamalarını onun için yasaklıyor.

Egemen sınıflar binbir türlü yöntem ile işçi sınıfının mücadelesini engellemeye çalışıyor. Liberal ekonomik politikaları ile işçi sınıfını, geniş yoksul emekçi kesimleri borç batağına sokuyor. Onlara görece iyileştirilmiş yaşam koşulları vaadediyor. İşçi, emekçi ve köylüleri en zayıf taraflardan yakalayarak, dini duygularını sömürerek onları yönlendiriyor. Eğitim sistemini yozlaştırıp, geriletterek, işçi-emekçi-köylü çocuklarının bilimsel gelişimini engelliyor. Devletin gizli ödeneklerini, bakanlık ve belediye bütçelerini, onların yetmediği yerde ise, emekçilerin sırtından çalarak edindikleri rüşvetleri, komisyonları kullanarak, bu paraları dağıtarak insan onurunu satın almaya çalışıyorlar. Bu yöntemler bir yere kadar işler.

Doğanın ve toplumun yasallıkları, bütün bu değerleri üreten işçi sınıfı, yoksul emekçiler ve köylüler, egemen sınıfların, burjuvazinin bu yöntemlerini, oyunlarını bozacak güçtedir. Zalim, zulmünü ilelebet sürdüremez. Can çekişen kapitalizmin eseri olan emperyalizm bir büyük kriz ile daha karşılaştığında ve bu kriz Türkiye'yi de kavradığında, uyguladıkları tüm bu yöntemler, kağıttan bir kale gibi yıkılacaktır.

Kürt halkı, tüm baskı, katliam ve yokedilme yöntemlerine karşı, egemen sınıflara anladığı dilden yanıt vererek özgürlük ve demokrasi mücadelesini yeni bir aşamaya yükselttiyse, Türk, Kürt ve diğer uluslardan tüm Türkiye halkları da, işçi sınıfının öncülüğünde burjuvaziye anladığı dilden gereken yanıtı verecektir. Bu sömürü, talan ve hırsızlık düzenine son verecek adımları atacaktır.

Yığınlar sorunlarına sahip çıkıp radikal anlamda demokrasi ve sosyalizm mücadelesine yöneldiğinde, bunun karşısında hiç bir güç dayanamaz. Bu bilinçle bu yıl, Taksim'de, Kızılay'da, Türkiye ve Kürdistan'ın tüm 1 Mayıs Alanlarında güçlerimizi birleştirelim.

- Yaşasın 1 Mayıs!
- Yaşasın Türk, Kürt ve Diğer Uluslardan İşçilerin Birliği!
- Kahrolsun, İnsan Sömürüsüne Dayanan Kapitalizm!
- Savaşımsız, Sömürsüz Bir Türkiye ve Dünya İçin İleri!

İŞÇİ SINIFINA İNANCINI YİTİRMEK Mİ, TÜKENMİŞLİK SENDROMU MU? BİR KEMAL OKUYAN KLASIĞI!

o Vahap Yılmaz

Kemal Okuyan "Sol" gazetesinde 7 Nisan'da veda yazısı yazdı. Aydemir Güler 8 Nisan'da "görevi" devralmış ve "ne olmuş, ne olmuş?" diye sormayın yazmış. "Görev değişikliği" imiş ... Kimilerine göre ise, Kemal Okuyan bir mektup bırakıp yol almış. "...**Siz bunu okuduğunuzda ben çok uzaklarda olacağım...**" gibi tümceler barındıran, intihar mektubu emsali bir mektup. Bu ilk defa olmadığı için, başlık olarak da "**Bir Kemal Okuyan Klasiği!**" başlığını seçtik.

Boyundan büyük işlere kalktın mı olacağı budur. Sen kimsin, Türkiye Komünist Partisi kim? Paşa paşa "Gelenek" veya "Sosyalist İktidar Partisi" olarak devam etseydiniz bu sorumluluğun altında ezilmezsiniz. Hem TKP adını çalacaksınız, hem de o şanlı, şerefli adı kobay gibi kullanmaya çalışacaksınız, milliyetçilik, ulusalcılık deneyleri yapacaksınız. Oy almayı tepe hedef yapacaksınız, 2011 genel seçimlerinde "beşyüzbin oy yeter" diyeceksin, ondan sonra altmışbin oyla şapa oturacaksınız. Bunu da TKP adını kullanarak yapacaksınız.

Her sene yeni bir adla, yeni bir cephe kuracaksınız. Günlük gazeteler, haftalık aylık dergiler, gazeteler yayınlayacaksınız ve üye sayın kadar bile satamayacaksınız. Yüzlerce profesyonel eleman, onlarca büro kirası ödeyebileceksin, bayrakların en kalitelisini, pankartların en pahalısını yapacaksınız ama altmışbinlik oy sayın son yerel seçimlerde onbirbine inecek. Veya başka bir deyimle "su akar yolunu bulur misali" sahibine CHP'ye gidecek.

Çünkü bu arena aynı kulvarda birbirine benzer iki parti kaldırmaz. CHP varken SİP / "TKP" 'ye mi kalmış Kemalist doktrinin değerlerini savunmak. Nasıl ki, "Sözcü", "Aydınlık" ve "Yurt" varken "Sol" 'a okuyucu kalmayacağı gibi.

Sınıf içinde, fabrikalarda, işyerlerinde, atölyelerde hücre kurmak gibi bir derdin olmayacak. Ayda bir toplanan sektörel işçi seksiyonları ile maçı idare etmeye çalışacaksınız, ondan sonra utanmadan Türkiye Komünist Partisi'yim diyeceksin. Parti eğitimi yapmaya cesaretin yok; tabii yapamazsın, çünkü ne anlatacaksın? Gençlik örgütü kurmaya cesaretin yok; hizına, dinamizmne yetişemezsin, yol gösteremezsin. Kadın örgütü kurmaya cesaretin yok; işçi yataklarının yolunu bile bilmezsin. Sadece ve sadece Türkiye Komünist Partisi adının rüzgarı ile örgütlenmeye çalışacaksınız ve onu bile beceremeyeceksin.

"Yurt" gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Merdan Yanardağ gibi bir milliyetçiyi "yoldaş" ilan edeceksin, Yalçın Küçük ETÖ davasından Silivri'ye çekilince Silivri sendromuna gireceksin, burjuva basını ile aynı dilde, ayağına basılmış gibi Silivri yayını yapacaksın, ondan sonra kalkıp "komünistim" diyeceksin. Buna kargalar bile güler.

Dikkat ederseniz, bu yazıda Kürt ulusal sorununa, Kıbrıs sorununa, Kemalizm ve birinci Cumhuriyet meselelerine hiç girme gereği duymadık. Hele hele Marksizm-Leninizm'i gizli Troçkizm ile yorumlayıp, en keskin "sosyalist devrimciler" kesilip pratikte burjuva demokratik devrim yapacak çizgiyi bile çizemediğiniz konusunda hiç bir değerlendirme yapmıyoruz. Çünkü bütün bu "keskin" sözlerin arkasında CHP ve Kemalizm kuyrukçuluğunun dışında hiç bir öze sahip olmadığınızı biliyoruz.

Ama helal olsun size. Taklitçilikte üstünüze yok. Kürdistan Özgürlük Hareketi'nin onyıllardır uyguladığı bozuk para kumbaraları sistemini "Sol" gazetesini kurtarmak için devreye sokunuz. Taşıma suyla değirmen dönmez! Günlük bir gazete, arkanda basın tekelleri yoksa ancak örgütün gücüne ve sınıfa güvenerek yayınlanabilir. Ne ki, sınıf içinde örgütlenemezsen bu söz konusu bile olamaz. Kürdistan Özgürlük Hareketi'nin kumbara modelini çalacağınız, doğru bir Kürdistan politikası savunabilseydiniz, gazeteniz de bu duruma gelmezdi.

İşte... Şimdi siz karar verin; Kemal Okuyan gibi, bu hareketin lideri olan bir unsur acaba "tükenmişlik sendromundan" mı, yoksa "işçi sınıfına olan inancını yitirdiğinden" mi terk-i diyar eyledi. Belki de gururla vatandaşlığını taşıdığı ABD'ye hava almaya gitmiştir. Kim bilir...?

Söylendiğine göre, Kemal Okuyan sadece "Sol" gazetesi yöneticiliğini bırakmamış. Geride bıraktığı ifade edilen mektuba göre aynı zamandan Merkez Komitesinden ve tüm görevlerinden de istifa etmiş. Yani, dönüşü olmayan bir yolculuk...

Aydemir Güler'in yazdığı gibi "Ne olmuş? Ne olmuş?" diye sormayalım, "**Bir varmış, bir yokmuş, evvel zaman içinde, kalbur saman içinde bir Kemal Okuyan varmış ...**" diyelim.

1 MAYIS NASIL KUTLANMALI?

gereken 1 Mayıs hazırlıkları en geç Haziran ayında başlamalıdır. DİSK ve tüm diğer bağımsız veya başka konfederasyonlara üye devrimci sendikaların, demokratik kitle ve meslek örgütlerinin, ilerici, devrimci, sosyalist, komünist parti, yayın çevresi temsilcilerinin bileşiminden bir 1 Mayıs Tertip Komitesi oluşturulmalıdır ve çalışmaları, izinleri, içeriği şimdiden planlamaya başlamalıdır.

Peki, egemen sınıflar buna rağmen bu Festival ve 1 Mayıs Mitingi için Gezi Parkı ve Taksim 1 Mayıs Alanı'nı yasaklarsa ne olacak? Birincisi, bunu çok önceden biliyor olacağız

o İsmail Hakkı Yorulmaz

Bu yazıda ele aldığımız düşünceleri sadece egemen sınıfların Taksim 1 Mayıs Alanı'nda 1 Mayıs kutlamalarını yasakladıkları için kaleme almıyoruz. 2012 senesinde 1 Mayıs değerlendirmesinde Parti Organında yapılan bir değerlendirmedir. O zaman şöyle demiştik. "Bu iş böyle sürerse 1 Mayıs'lar politik içeriğinden soyutlanarak bir konser havasında kutlanmaya başlanacak. Bu olgu da işçi sınıfının, birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın başına gelebilecek en büyük tehlikedir." O sene Gezi Parkı tartışmaları 2013'de aldığı boyutları almamıştı. 1 Mayıs'tan 2 gün önce Gezi Parkı'nı sendikaların öncülüğünde bir "1 Mayıs, Birlik-Mücadele-Dayanışma-Festivali" olarak siyasal, sendikal, kültürel içeriği ile organize edelim. Bu Festival'in doruk noktası da 1 Mayıs günü Taksim 1 Mayıs Alanı'nda düzenlenecek milyonluk miting ile taçlandırmak olmalı demiştik. Festival boyunca, işçi sınıfının, emekçilerin güncel ve genel sorunlarını içeren paneller, toplantılar, sempozyumlar düzenleyelim. Tiyatro, sinema ve müzik etkinlikleri gerçekleştirilelim. Türkiye'de yaşayan halkların, ulusların kültürlerini tanıtmalarına olanak sağlayalım. Sendikalar öncülüğünde düzenlenecek ve her devrimci sınıf sendikasının kendisini tanıttığı cadırlar, pavyonlar kurulsun, demokratik kitle ve meslek örgütleri, devrimci siyasal partiler, gençlik, kadın, kültür ve çevre örgütleri de aynı

olanağı elde etsin diye düşündük. İşçi sınıfının mücadelesinin enternasyonalist karakterini dikkate alarak, uluslararası işçi örgütü ve kuruluşları da, Küba, Vietnam, Venezuela gibi ülkelerin temsilcileri de bu festivalde yer alsın istedik. Bu bir proje idi. Bunu kaleme alarak gündeme getirmesi için DİSK'e ilettik ancak maalesef yanıt bile alamadık. Bunda DİSK yönetiminin değişmesi rol oynadı derken 2013 1 Mayıs'ı yasaklandı ve konu askıda kaldı.

Bu yıl 1 Mayıs yine yasak. Bunu bilerek yazıyoruz. Çünkü Taksim 1 Mayıs Alanı'nda, 1 Mayıs kutlamalarını yasaklamak ve onbinlerce resmi-sivil polis, Toma, Akrep ile önlem almak, vapur, motor, metro ve otobüs seferlerini iptal etmek, Haliç ve Boğaz köprülerini trafiğe kapatmak, çatışma programlamak, fiilen yasaklamak demektir. Öncelikle bu anti-demokratik uygulamayı en radikal ve en güçlü bir biçimde protesto etmek gerekiyor. Ama nasıl? 1 Mayıs'tan üç hafta önce Taksim için Valiliğe müsaade için başvurmakla bu işler olmaz. 1 Mayıs hazırlığı bir önceki yılın 2 Mayıs'ında başlaması gereken bir süreçtir. Bu yıl maalesef tren kaçtı, ancak biz Parti olarak bu 1 Mayıs'tan hemen sonra 2015 için hazırlıkların başlaması gerektiğine inanıyoruz ve bu konuda girişimlere başlayacağız. Gezi Parkı ve Taksim Meydanı'nı kapsayan bir toplumsal Festival projesi olarak planlanması

ve hazırlıklarımızı ona göre yapacağız. Evet, belki o zaman 2 gün festival ve 1 Mayıs Mitingi için Yenikapı Miting Meydanı'nı kabul edeceğiz. Ancak geri adım atmak, teslim olmak, uzlaşmak için değil. Yüzbinlerin katılacağı bir festival ve milyonların katılacağı bir 1 Mayıs mitingi akabinde Taksim 1 Mayıs Alanı'na yüzbinler ile çıkıp 1977 1 Mayıs şehitlerimizi anmak için. Bakalım yüzbinlerin gücü karşısında egemen sınıflar yasaklarını sürdürebilecekler mi? Yüzbinler ile çatışmayı göze alabilecekler mi? Türkiye için eylem anlamında merkezi yapılacak böyle bir kararlı direniş karşısında İstanbul'un bir gün değil 3-4 gün felç olmasını göze alabilecekler mi? Bizce hayır. Taksim 1 Mayıs Alanı'na izin vermek zorunda kalacaklar, vermezlerse de bu kararları konusunda gerçekten pişman olacaklar. İnatçı bir tavır ile son dakikada Taksim diye diretip, yığınlardan kopuk 300-500 kadronun polisle çatışması yerine sınıfı devlet ile karşı karşıya getirmek daha doğru bir yöntem değil mi? Çünkü aslında bu hazırlıksız inat egemen sınıfların işine geliyor. Sınıf pikniğine gidiyor, evinde yatıyor, militan kadrolar ise çatışıyor. Bunun da sınıfın bilinçlenmesine ve sınıf kininin artmasına hiç bir katkısı olmuyor. İşçi sınıfı ve onun örgütleri politikaya müdahale etmek istiyorlarsa, yığınların radikal mücadelesini örgütlemek istiyorlarsa aklın yolu bir olmalıdır. Türkiye Komünist Partisi bu konuda üstüne düşen öncülük görevini ikircimsiz yerine getirecektir.

1

YAŞASIN
MAYIS
BİJÎ
GULAN

